EPIPHANUS / CASSIODORUS
um 1170/1180 Seite 8r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=900
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

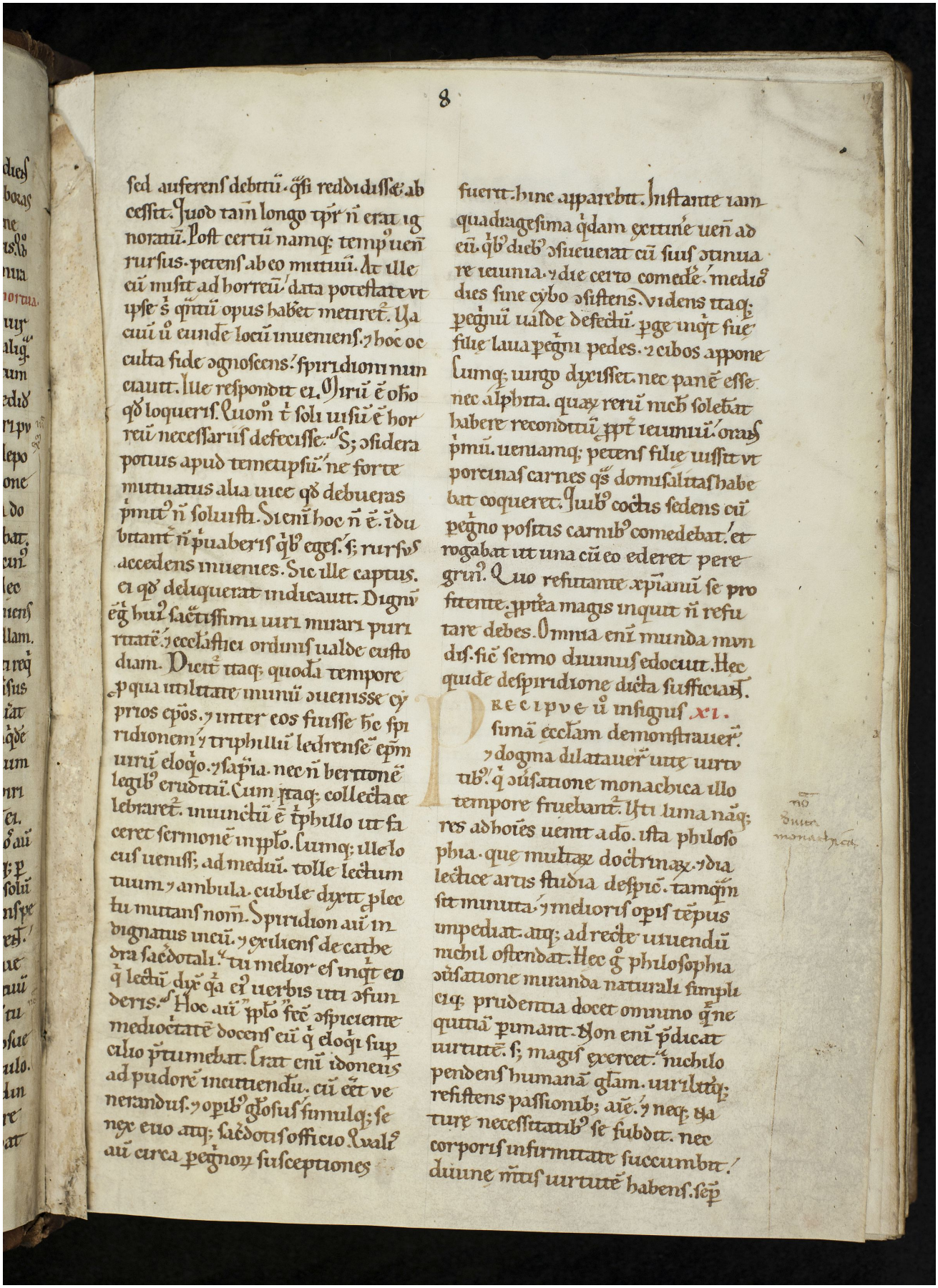

sed auferens debitū. q̄si reddidisse ab
cessit. Quod tam̄ longo tp̄r n̄ erat ig
noratū. Post certū namq; temp⁹ uen̄
rursus. petens ab eo mutuū. At ille
cū misit ad horreū. data potestate vt
ipse s̄ q̄ntū opus habet metiret. Ua
cuū u̅ eunde locū inueniens. ⁊ hoc oc
culta fide ꝯgnoscens. spiridioni nun
ciauit. Ille respondit ei. Mirū ē oho
q̄d loqueris. Quom̄ t̄ soli uisū ē hor
reū necessariis defecisse. S; ꝯsidera
potius apud temetipsū. ne forte
mutuatus alia uice q̄d debueras
p̄mit⁹ n̄ soluisti. Si enī hoc n̄ ē. ī du
bitant n̄ p̄uaberis q̄b⁹ eges. s; rursus
accedens inuenies. Sic ille captus.
ei q̄d deliquerat indicauit. Dignū
ē g̅ huī sacr̄tissimi uiri mirari puri
tatē. ⁊ eccl̄astici ordinis ualde custo
diam. Dicit̄ itaq; quod̄a tempore
p̄ qua utilitate inunū ꝯuenisse cy
prios ep̄os. ⁊ inter eos fuisse h̄c spi
ridionem ⁊ triphillū ledrensē ep̄m
uirū eloq̄o. ⁊ sap̄ia. nec n̄ berttonē
legib⁹ eruditū. Cum ꝑtaq; collecta ce
lebraret. iniunctū ē t̄iphillo ut fa
ceret sermonē in ꝑplo. Cumq; ille lo
cus uenisset ad medium. tolle lectum
tuum ⁊ ambula. cubile dixit ꝓlec
tu mutans nom̄. Spiridion aū in
dignatus incū. ⁊ exiliens de cathe
dra sacdotali. tu melior es inq̄t eo
q̄ lectū dix̄ q̄a ei⁹ uerbis uti ꝯfun
deris. Hoc aū ꝑplo fec̄ ꝯspiciente
mediocritatē docens eū q̄ eloq̄i sup
cilio p̄tumebat. Erat enī idoneus
ad pudorē incutiendū. cū eēt ve
nerandus. ⁊ op̄ib⁹ glosus simulq; se
nex euo atq; sacdotis officio. Qualis
aū circa p̄egnoꝝ susceptiones

fuerit. hinc apparebit. Instante iam
quadragesima q̄dam exitinē uen̄ ad
eū. q̄b⁹ dieb⁹ ꝯsueuerat cū suis ꝯtinua
re ieiunia. ⁊ die certo comedē. medios
dies sine cybo ꝯsistens. Videns itaq;
p̄egnū ualde defectū. p̄ge inq̄t fue
filie laua p̄egni pedes. ⁊ cibos appone
Cumq; uirgo dixisset. nec panē esse
nec alphita. quaꝝ rerū nich̄ solebat
habere reconditū ꝓpt̄ ieiuniū. orans
p̄mū. ueniamq; petens filie iussit vt
porcinas carnes q̄s domi salitas habe
bat coqueret. Quib⁹ coctis sedens cū
p̄egno positis carnib⁹ comedebat. et
rogabat ut una cū eo ederet pere
grin⁹. Quo refutante xp̄ianū se pro
fitente. ꝓpt̄ea magis inquit n̄ refu
tare debes. Omnia enī munda mun
dis. sic̄ sermo diuinus edocuit. Hec
quidē de spiridione dicta sufficiant.

Precipue u̅ insignis XI.
simā eccl̄am demonstrauer̄.
⁊ dogma dilatauer̄ uite uirtu
tib⁹. q̄ ꝯuersatione monachica illo
tempore fruebant. Uti luna nāq;
res ad hoīes uenit ad ō. ista philoso
phia. que multaꝝ doctrinaꝝ. ⁊ dia
lectice artis studia despic̄. tamq̄m
sit minuta. ⁊ melioris op̄is tēpus
impediat. atq; ad recte uiuendū
nichil ostendat. Hec g̅ philosophia
ꝯuersatione miranda naturali simpli
ciq; prudentia docet omnino q̄ ne
quitiā p̄imant. Non enī p̄dicat
uirtutē. s; magis exercet. nichilo
pendens humanā glam. uiribusq;
resistens passionib; aīe. ⁊ neq; na
ture necessitatib⁹ se subdit. nec
corporis infirmitate succumbit.
diuine m̄tis uirtutē habens. sep̄

no
diuina
monachica